

Universitätsbibliothek Paderborn

De Vetere Clerico, Monacho, Clerico-Monacho, Libri Tres

Primus veterem habitum: Secundus conuictum ac disciplinam: Tertius honores ac priuilegia describit

De Clerici, Monachi Vetere Institvto. Liber Primvs - Distinctus in tres Partes. In quibus, praeter veterem eorum habitu[m], multa quoque inserta de veste veterum laicorum. Breuiterq[ue] explicata singulorum origo, & antiquitas.

Landmeter, Laurentius

Lovanii, 1626

Cap. IV. Canonici Regulares sæcularibus antiquiores. Locutio hæc (Canonicus Regularis) contra nasutiores defenditur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11007

CAPVT IV.

*Canonici Regulares secularibus antiquiores.
Locutio hæc (Canonicus Regularis) contra
nasutiores defenditur.*

O Biter tamen hic moneo, errare eos, qui, quod apud S. Dionysium aut alios legunt de veteribus Monachis; id totum mox in Clericos-monachos transfundunt. Exempli gratia, legunt apud S. Dionysium Monachos excludi ab Ecclesiastica hierarchia, ac reponi non inter adducentes ad Deum, sed ad ducendos. Item, in Decretis Siluestri Papæ, Abbatem postponi Clerico etiam Ostiario. Ex his, nescio qua argumētandi methodo, statim omnes Abbates, siue illi instituto Clerici sint, siue non; omnes Monachos, siue Clerici-monachi sint siue simpliciter monachi, ad laicorum classem tantum non ablegant. Cùm contrà certum sit, Clericos-monachos id esse, quod primi Ecclesiæ Christianæ Clerici. vt sup. paucis dixi, ac postquam hæc scripseram,

*Refertur
dist. 93.
cap. 4
Diacone.*

pferam, vidi eruditè per Illustrem ac doctis-
 mum virum Carolum à Mansfelt declara-
 tam. Et sanè, eos qui ex vi instituti sui vitam
 communem profitentur, sacrificium offe-
 runt, Sacramenta dispensant, fidelium Pa-
 stores fiunt, prædicant, cathecizant; eos,
 inquam, Apostolorum institutum seruare,
 nemo eruditus nisi inuerecundus neget,
 nemo nisi imperitus ignoret. Vnde, si, cæte-
 ris paribus, à vetustate ius prælationis aut
 præferentiæ acquiritur, reuera, Canonici
 Regulares Canonicis sæcularibus vetu-
 stiores sunt. Nolo tamen odiosam illam de
 præcedentia ingredi quæstionem. malo e-
 nim singulis in aurè dictum illud Christi,
Qui vult maior inter vos fieri, sit vester mi-
nor; ac cordibus insculptum magis, quàm
 codicibus inscriptum, aureum illud è mo-
 destiæ promptuario, *Honore inuicem præue-*
nientes. Dicti postremo *Canonici Regula-*
res. Ita videre est apud Gratianum caussa
 XIX. q. III. vocanturque eò nomine hodie
 passim. Cœperunt ita vocari ex sententia
 Langhecrucij à tempore Concilij Mogun-
 tinenſis,

Matth.
20.

Ad Ro.
man. 12.

Langec.
in Spec.
l. 1. c. 21.

tinensis, in quo decretum, *ut Canonici in* Can. 21
Vido et-
iam A-
207.
Instit. l.
12. c. 33.
Tom. 1.
monasterijs degētes Monachi fierent si vellent:
sin autem, canonicè viuerent omninò. Ab il-
lo tempore qui Monachi fiebant, & simpliciter
secundum Regulam S. Augustini proprio re-
nuntiabant, sicut omnes alij monachi faciebāt,
dici cœperūt Canonici regulares. qui etsi à san-
ctorum Monachorum consortio non putentur
seiuñcti, regula tamen inseruiunt laxiori, ut
Nicolaus II. & Innocentius III. rescripserunt. c. presens
20. 7. 3.
c. c.
Quod
Dei ti-
moris
de stat.
Monach.
c. Can.
Reg.

Sunt quidam sibi nasutiores, qui istam loquendirationem reprehendant & accusent de battologiâ. Sed

Non cuiicumque datum est habere nasum; suntque illi à plerisque refutati vel solo hoc argumento, quòd simili phrasi vsus sit Apostolus, vbi dixit: *Abba, Pater.* Atqui (inquiunt) alia est Apostoli locutio: nam Biblia correctiora voculam (Pater) includunt parenthesi; ad eum modum quo apud Iohannem legitur, Rabbi (quod interpretatur Magister:) ita ergo apud Apostolum, Abba (id est Pater.) Quæ quidem verissima sunt, sic tamen vt æquè quadrent in eam locu-

tionem

Dd

tionem

tionem quâ quis dicitur Canonicus regularis . Posterior vox , explicatio prioris est . Cùm enim quidam è Clericis primitiuam Apostolorum Regulã , *Ne quis aliquid suum diceret, sed ut essent eis omnia communia*, seruent ; quidam verò non seruent : meritò ad eorum discretionem hic modus loquendi inuentus est . Obstrepunt rursus quidam alij , *Ergo Canonici qui seculares dicuntur, antiphrasticòs canonici sunt, sicut bellum bellum, lucus lucens*. At hi quoque falluntur : licet enim demus Canonicos sæculares à primâ sui nominis significatione declinasse, quòd illa à communi Apostolicâ vitâ sumpta esset ; hætenus tamen illud meritò retinent, quòd omnia Canonicorum Collegia pro regulâ saltẽ canones Ecclesiasticos habent ; ac præterea singula peculiaria statuta , in quæ etiam iurant . Adde, quosdam sentire, Canonicos hodie tales dici non à regulâ, sed canone siue certæ pensionis præstatione, quæ eis ratione clericalis officij præstatur . Quæ canonis significatio apud Iurisconsultos frequens est : ac est de canone frumẽtario

tario

ET MONACHORVM HABITV 211
tario vrbis Romæ titulus in Codice Iusti-^{Lib. 11.}
niani. Clerici Canonici iuxta hanc inter-^{tit. 23.}
pretationem ijdem erunt, qui apud Cypria-
num, Clerici sportulâtes; de quibus lib. seq.
Posteriores Regulares, prænomen (Cano-
nici) obmiserūt, quia cœperat in eorum ex-
ortu ambitiosius vsurpari, ac censerī hono-
ris magis quam operis. Quæ vsq; hodie vul-
gi æstimatio est, sed remotissima à vero.
Omninò enim Canonicus nomen oneris
& operis est. Atque de eis non alijs (si res ip-
sa perpendatur, & in vocibus non hæreatur)
scripsit S. Aug. *Nihil esse in hac vitâ facilius,* ^{Ep. 148.}
& latius, & hominibus acceptabilius, Epis-
copi, aut Presbyteri, aut Diaconi officio; si per-
functoriè & adulatoriè res agatur: sed nihil
apud Deum miserius, & tristiùs, & damna-
bilius. Item nihil esse in hac vitâ difficilius, la-
boriosius, periculosius Episcopi, aut Presbyteri,
aut Diaconi officio; sed apud Deum nihil bea-
tius, si eo modo militetur, quo noster imperator
iubet. Quæ omnia magis patebunt lib. se-
quenti.

Dd 2

CA-